

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu

Broj predmeta: KV. 5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 24.09.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Svedok Vajo Šakotić je odbio poziv.

Saslušanje svedoka Husa Paravlića

Svedok je bio je pilot JNA. Pre 19.05.1992. godine sa jedinicom je napustio Mostar. Preleteli su u Srbiju, u Kraljevo, na aerodrom *Lađevci*. Supruga sa decom je otišla kod rođaka u selo Janju kod Bijeljine Krajem maja 1992. starešina je dozvolio svedoku da uzme slobodno desetak dana da obiđe porodicu Putovao je autobusom, u jednodelnom pilotskom kombinezonu, sa ličnom kartom, dozvolom za putovanje i nošenje ličnog oružja. Na bosanskoj strani, na Šepačkom mostu je bila vojna kontrola. Pokazao je dozvolu za kretanje i nije imao problema. Svedok nije znao kakva je situacija u tom delu BiH. Otišao je u Janju i ujna ga je zamolila da ode u Zvornik i izvede njenog sestrića i sestričinu, čiji je otac Kasim Hadžiefendić ubijen. Ona je od te dece čula da im je oca ubila grupa majora Laleta iz Loznice.

Po dolasku u Janju, sledećeg dana, oko 10:00 sati izjutra svedok je sa suprugom otišao u Zvornik, pitao na ulici za komandu i otišao tamo. Komanda, svedok misli na vojsku, nalazila se blizu opštine. Na ulazu je bio stražar, koji je svedoka odveo kod komandanta. Primio ga je major Marko Pavlović, koji nije govorio bosanskim akcentom. Sa optuženim Popovićem je bio njegov pomoćnik, bezbednjak. Svedok mu je pokazao dokumenta i objasnio da je došao po dozvolu da izvede dvoje mladih rođaka. Komandant mu je rekao da nema problema i da ode po rođake i sa njima ponovo dođe u komandu. Rođaci, mladić od dvadesetak godina i sestra mlada, bili su uplašeni, u početku nisu hteli da idu u komandu, plašili su se ali ih je svedok uverio da će sve biti u redu. Njihova majka je ostala u stanu. U međuvremenu se čulo puškaranje u gradu, pa su svi iz komande vozilima otišli tamo, u pravcu Kula grada. Kada se vratio, posle pola sata, komandant je rekao da za rođake nema problema da idu u Janju a da svedok mora da ostane zbog provere.

Provera svedoka je trajala do kasno u noć. Komandant Pavlović je rekao svedoku da ne postoji vojna pošta, čiji je pečat bio na dokumentima koje je svedok imao sa sobom. Rekao je da je zvao komandu vazduhoplovstva i Savezni sekretarijat za narodnu odbranu (SSNO) i da su mu rekli da ne postoji ta vojna pošta. Tražio je od svedoka zvaničnu potvrdu da je on taj pilot sa službom u Lađevcima. Svedokova supruga je nabavila broj telefona vojne pošte u Lađevcima i svedok je pozvao i dobio kolegu Bratislava Martinovića. Objasnio mu je da majoru Pavloviću treba da kaže ko je on [svedok]. Potom je svedok predao slušalicu komandantu Pavloviću i nakon kratkog razgovora ovaj mu je rekao da je lišen slobode. Svedok je naknadno saznao, posle godinu dana, da je u trenutku završetka razgovora sa kolegom Martinovićem slušalicu uzeo oficir bezbednosti Sretenović koji je majoru Pavloviću rekao „uhapsite ga, i privedite ga u Kraljevo“. Svedok nije

dobio rešenje o lišenju slobode. Zamolio je da vidi suprugu, koja je čekala ispred zgrade, što je major dozvolio, pa joj je rekao da su iskršli problemi i da on mora da ostane a da ona sa dvoje mladih rođaka ode u Janju. Pojavila su se dvojica mladića, neki Slavković, stariji, i Jovanović, dosta mlađi, kojima je major Pavlović dao zadatak da svedoka sprovedu u Kraljevo. Bili su u maskirnim uniformama, bez činova, sa nekim amblemima ali se svedok ne seća kakvi i čija su to bila obeležja. Delovali su svedoku kao da su došli sa linije. Major Pavlović je otkucio neko propratno pismo, dao dvojici vojnika da predaju u komandi u Kraljevu i pozdravio se sa svedokom. Prilikom prelaska granice nije bilo problema. Ranom zorom su došli u Kraljevo i javili su se u komandu. Komandant je uzeo papire, prokomentarisao „eto, završilo se“. Dvojica vojnika su se pozdravila sa svedokom i otišla. Posle sedam dana komandant je ponovo pustio svedoka da obiđe porodicu u Janji. Tom prilikom je video se Muslimani iseljavaju.

Svedok je u leto 1993. godine, na bazenu u Kraljevu, sreo Slavkovića koji mu je rekao da je napustio zborničko ratište i da je Jovanović poginuo.

Svedok je ostao da radi na aerodromu u Lađevcima ali je imao problema zbog nacionalne pripadnosti. Slavkovićeve porodice ga je kontaktirala i molila da svedoči, što je svedok prihvatio. Degradiran je. Radio je do odlaska u penziju, 2003.godine, kao referent.

U postupku prepoznavanja svedok je odmah pokazao na optuženog Slavkovića i optuženog Popovića. Optuženi Korać mu se čini poznatim, mogao bi biti taj drugi vojnik koji ga je sprovodio u Kraljevo. Optuženi Dragičević mu je poznat, čini mu se da ga je video u komandi u Zvorniku.

Suđenje je pratilo četvoro predstavnika Udruženja porodica nestalih i ubijenih u opštini Zvornik.